

ταράσσουσιν τὸν φίλον ἐρώτησιν ταύτην καὶ διευκρίνησιν αὐτό.

— Ἐγὼ ὅμως σοὶ εἶμαι λίαν εὐγνώμων, διότι ἔλαβες καιρὸν νὰ ἔλθῃς καὶ μοὶ σφίγγῃς τὴν χεῖρα, ἐπανάλαβεν. Ἀχ! ἀγαπητέ, νὰ ἤξευρες τί λύπην ἡσθάνθημεν διὰ σέ, σ' ἐνομιζόμεν νεκρόν... Φαίνεται ὅτι ἐτρώθης σπουδαίως καὶ μικροῦ δεῖν ἀπέθνησκας.

— Ναί, ἀπεκρίνατο ὁ Σεβεράκ. Εἶτα ὡς σπύδων νὰ ὁμιλήσῃ περὶ ἄλλου ἀντικειμένου. Ἀλλ' ἄς ἔλθωμεν εἰς σέ εἶπεν. Τί κάμνεις; Ἐξακολουθεῖς πάντοτε νὰ ἐρᾷσαι; Πότε νυμφεύσεαι;

— Φεῦ! ἀγαπητέ μοι Πέτρε, αἱ ὑποθέσεις τῆς καρδίας μου δὲν βαίνουνσι τόσο καλῶς ὡς αἱ τοῦ συμφέροντος. Ἡ πελατεία ὁσημέρῃ αὐξάνει. ἡ θέσις μου νῦν ἐν Παρισίοις εἶναι περιθωρεμένη, ἀλλ' ὁ συνταγματάρχης Μερλώ χειρὸν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν προσφέρεται πρὸς ἐμέ, νομίζω δὲ ὅτι οὐδέποτε θέλω συζευχθῇ τὴν θυγατέρα του, ἂν ὀφείλω ν' ἀναμείνω τὴν συναίνεσίν του. Ὡστε, ὡς βλέπεις, εἶμαι δυστυχέστατος. Καὶ δὲν ἤξεύρω τί θὰ ἐγίνωκην ἄνευ τῆς δεσποινίδος Δεσυνῆς, ἥτις μ' εὐνοεῖ δι' ὅλης τῆς θελήσεώς της καὶ μοὶ χορηγεῖ στιγμὰς τινας, καθ' ἃς δύναμαι νὰ διαλέγωμαι ἐλευθέρως μετὰ τῆς φίλης της... Ἀχ! Πέτρε, τί ἀγαθὴ καρδιά εἶναι ἡ Δεσυνῆ! Καὶ τί γυνὴ μέλλει ν' ἀποβῇ! Ὁμιλήσαμεν περὶ σοῦ πολλάκις. Αὕτη μὲ ἡρώτα θέλουσα νὰ μάθῃ ποῦ ἦσο... τί ἐπράττες. Ἀνεγίνωσκε τὰς ἐφημερίδας, ἵνα πληροφορητῇ περὶ τῶν εἰδήσεων τοῦ πολέμου, ὅτε δ' ἔμαθεν ὅτι ἐτραυματίσθης... Ναί! ἦτο ἐσπέρᾳ, ἤμεθα εἰς τὴν μικρὰν αἰθούσαν τῆς συνοικίας Saint-Honoré.

• Ἐλαμβάνομεν τὸ τέτον, ὅτε ἐνεχειρίσθη τῷ κόμητι ἐπιστολὴ ἐκ τοῦ ὑπουργείου. Ἀμα ἀνιχνύου αὐτήν, μετέβαλλε μορφήν. Ὁ συνταγματάρχης τὸν ἠρώτησε τότε: «Τί τρέχει λοιπόν;» Σύνοφρος, καὶ μετὰ φωνῆς ἡλλοιωμένης, ὁ κόμης ἀπεκρίθη: «Μέγα δυστύχημα! Ὁ προσφιλὴς μοι Σεβεράκ, ἐν τῇ τελευταίᾳ συμπλοκῇ ἔλαβε μίαν σφαῖραν εἰς τὸ στήθος...»

• Φίλε μου, ἂν ἔβλεπες τὸ κεραυνόβολον ἀποτέλεσμα τῆς ἀποκρίσεως ταύτης, θὰ ἠνόεις πόσον ἀγαπᾷσαι ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ.

• Ἡ κόμησσα ὠρθώθη κάτωχρος, χωρὶς νὰ εἴπῃ λέξιν, κατελήφθη ὑπὸ τρόμου καθ' ἃπασαν τὴν ἐσπέρᾳ διακρέσσαντος.

• Ὡς πρὸς τὴν δεσποινίδα Δεσυνή, αὕτη ἐψιθύρισε: «Θεὲ μου!» Καὶ ἔκλεισε τὰ ὄμματα, ὥστε σὲ ἔβλεπεν ἐκτάδην πρὸ αὐτῆς, αἰμόφυρτον.

• Μετὰ τινὰ στιγμήν, ἐξῆλθεν ἀθρόωως ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Μερλώ, καὶ ὅτε ἐπληθύνθη, μετὰ ἐν τέταρτον, ἦτο γαληνωτέρα, παρετήρησα ὅμως ὅτι εἶχε κλάυσιν.

Βαθυκρῶν ὁ Πέτρος, ἀκούων τὸν φίλον του, ἐσαγνεύθη ὑπὸ τῆς συγκινήσεως καὶ μὲ ὀφθαλμούς ἀτενεῖς καὶ συνεσπα-

σμένα χεῖλη διετέλει ἀναυδος καὶ ἀγωνιζόμενος ν' ἀποκρύψῃ τὴν κατέχουσιν αὐτὸν ὀδύνην.

Ὁ Φροστάρ ἐσίγησε θεωρῶν τὸν Πέτρον. Μετὰ περιπαθείας, λαβὼν τὴν χεῖρά του καὶ σφίγγων εἰς τὰς ἰδίας.

— Βλέπω, Πέτρε μου, ὅτι δὲν ἔχεις πλέον ἐμπιστοσύνην εἰς ἐμέ, εἶπεν. Εἴκοσι ἔτη εἶναι ἀφ' οὗ σέ γνωρίζω. Ἀδελφὸν ἂν εἶχον δὲν θὰ τὸν ἡγάπων τόσο ὅσον σέ. Καὶ σὺ μὲ ἀγαπᾷς, τὸ ἤξεύρω, καὶ ὅμως μοὶ κρύπτεις τὸ μυστικόν σου... διότι πρέπει νὰ ἔχῃς, τὸ παρετήρησα, ὅτε σοὶ ὠμίλουν περὶ τῆς δεσποινίδος Δεσυνῆς... Ἐμπρὸς λοιπόν, λέγε, εἰπέ μοὶ τὰ ὅλα... αὐτὸ θὰ σ' ἀνακουφίσῃ... Τὴν ἀγαπᾷς ἢ ὄχι;

Ὁ Σεβεράκ ἠθέλησε νὰ σιγήσῃ, ἀλλ' αἱ ἐξομολογήσεις ἤρχοντο εἰς τὰ χεῖλη αὐτοῦ ἄκοντος, καὶ δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντιστη ἀνακουφίζων τὸ βάρος του εἰς ἐκείνην τὴν ἀγαθὴν καρδίαν πεπλασμένην ἵνα ἐννοῇ καὶ παραμυθῇ αὐτόν. Ἐπεσεν ἐπὶ τοῦ κλιντήρος, καὶ τὸ μέτωπον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ κρύπτων:

— Αἱ λοιπόν! ναί, τὴν ἀγαπῶ, εἶπεν, ὡς πατέρα καὶ εἶμαι ὁ δυστυχέστατος τῶν ἀνθρώπων, διότι οὐδέποτε θέλω δυνηθῇ νὰ τὴν λάβω σύζυγον.

— Καὶ διατί λοιπόν; ἠρώτησεν ἡρέμα ὁ Φροστάρ, προαισθανόμενος ὅτι πλησιάζει εἰς τὸ ποθούμενον σημεῖον.

Ὁ Πέτρος ἔπεισε τὴν κεφαλὴν ἐν ἀπελπισίᾳ.

— Διότι δὲν εἶμαι ἐλεύθερος.

— Σὺ;

— Ναί, εἶπεν ὁ Πέτρος ἐν ἀπαρχμότητι ἀθυμίας. Ὑποφέρω πολὺ αἰσθάνομαι τύψεις. Κατεχάσθην τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς φιλίας ἀγαθοῦ καὶ εὐγενοῦς ἀνδρός... Καὶ δικαίᾳ ἀνταπόδοσις, ἡ κακὴ πράξις ἣν διέπραξα μ' ἔρριψεν εἰς ὥκεανὸν ἀπελπισίας.

— Ὡ! ὦ! μεθ' ὑπάνδρου γυναικός! εἶπεν ὁ Φροστάρ, μετὰ τῆς ἡρεμίας ἀνδρός εἰθισμένου ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός του εἰς τοιαύτας σοβαρὰς ἀποκαλύψεις.

Ὁ δεσμὸς ἡμῶν διήρκεσεν ἐν ἔτος, πλήρης μέθης δι' αὐτήν, πλήρης ταραχῆς δι' ἐμέ. Οὐδέποτε ἀληθῶς ἡγάπησα τὴν γυναῖκα ταύτην, καὶ ὅμως τὴν ἐπόθουν ὑπέκυψα. Ἐκυρίευσεν τὸν νοῦν μου, μ' ἐμάγευσεν, ἐγίνωσκε ν' ἀποκοιμίζῃ τοὺς φόβους μου, νὰ διασκεδάξῃ τὰς ἀνησυχίας μου. Καὶ νευρακωμένος, ἐκνευρισμένος κατήντησα νὰ μὴ ἔχω πλέον ἄλλην βούλησιν ἢ τὴν ἰδικήν της.

— Ἀλλ' ὁ σύζυγος ὑπωπτεύθη τί;

— Μοὶ ἐδείκνυε μεγάλην στοργὴν καὶ πλήρη ἐμπιστοσύνην.

[Ἐπεται συνέχεια].

Ι. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΞΕΛΟΘΗ, ΕΞΕΛΟΘΗ, ΕΞΕΛΟΘΗ

ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΝ, ΚΟΜΨΟΝ, ΕΥΘΗΜΟΝ, ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟΝ

ΩΣ ΠΑΝΤΟΤΕ

Κ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ 1891 ΕΤΟΥΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

(ΕΤΟΣ Γ')

Σύγκειται ἐκ 480 πυκνῶν σελίδων, καλλιτεχνικωτάτων, εἰς ἀξελονίζεσθαι ἐν σμικρῇ ἢ φιλολογικῇ καὶ κοινωνικῇ φωτογραφίᾳ τοῦ ἔτους. — Κοσμεῖται δι' 60 λαμπρῶν εἰκόνων φωτοτυπικῶν, ἐπιτήδεις κατασκευασθέντων ἐν Λειψίᾳ καὶ Παρισίοις. — Περιέχει ὑπὲρ τὰ 100 ἄρθρα καὶ διατριβάς, ἀρίστης ἐκλογῆς, ἥτοι: διηγήματα, ἡθογραφίας, ποιήσεις, ἱστορικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς διατριβάς, καλλιτεχνικὰς μελέτας, δραματίαι, διαλογὰς, χαρακτήρας, κοινωνικὰς σελίδας ἐκ τοῦ συγχρόνου βίου, φιλολογικὰ παίγνια, λεπτὰς καὶ φαιδρὰς σατύρας ἐπικαίρους, ἐπιγράμματα, σκαλαθύρματα, γρῶμικά, βιογραφικὰς σημειώσεις, ἀνέκδοτα, γελοιογραφικὰς παραστάσεις, κλπ. κλπ. — Συνεργάζεται ὑπὲρ τοὺς 80, πάντες σχεδὸν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐν Ἑλλάδι συγχρόνου λογοτεχνίας. — Περιέχει δ' ἐπὶ πλέον καὶ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΗΝ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ τοῦ 1891

ἥτοι λαμπρὰς προσωπογραφίας καὶ βιογραφίας σχετικὰς τῶν διαπρεπεστέρων ἐν τῇ πολιτείᾳ, τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τοῖς γράμμασι συγχρόνων ἑλλήνων.

Εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Σκόκου συγκεντρῶνται ὅλη ἡ χάρις καὶ ἡ σπουδαιότητα εὐφυΐας τῆς συγχρόνου φιλολογικῆς παραγωγῆς. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἔλληνες, διερχόμενοι τὰς 450 χαριστάτας σελίδας τοῦ «Ἡμερολογίου» τοῦ κ. Σκόκου, ἀνευρίσκουσιν ἐν σμικρῇ τὴν φιλολογικὴν καὶ κοινωνικὴν φωτογραφίαν τοῦ ἔτους.

ΤΙΜΑΤΑΙ

Διὰ τοῦ: ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ:

Χαρτόδετον φρ. 4 — Χρυσόδετον φρ. 5.

Διὰ τὰς ἐπαρχίας:

Χαρτόδετον φρ. 3 80. — Χρυσόδετον φρ. 4 80.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων χάριν τῶν ἀπανταχοῦ ἀναγνωστῶν τῆς ἀναδεχεται νὰ ἀποστέλλῃ ἀσφαλῶς καὶ ταχέως τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Σκόκου, εἰς πάντα ἐμβάζοντα πρὸς αὐτὴν τὸ ἀντίτιμον.

ΚΟΜΨΟΤΑΤΟΙ

ΚΑΙ

ΕΥΘΗΝΟΤΑΤΟΙ

ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Εἰς τὸ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

Ὁδὸς Προστατείου ἀρ. 10.

ΠΙΑΝΟ κομψότατον καὶ στερεώτατον, ἄνευ οὐράς, ΠΩΛΕΙΤΑΙ, ἐν ὁδῷ Πειραιῶς, ἀρ. 14 εἰς συγκαταβατικὴν τιμὴν.